

21994A1223(04)

L 336/22

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1994.12.23.

## MEGÁLLAPODÁS A MEZŐGAZDASÁGRÓL

A TAGOK,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODUNK MEG:

elhatározva azt, hogy megteremtik a mezőgazdasági kereskedelem reformja bevezetésének alapját a Punta del Este-i Nyilatkozatban lefektetett tárgyalási célokkal összhangban;

I. RÉSZ

1. cikk

### Fogalommeghatározások

emlékeztetve arra, hogy az Uruguayi Forduló féлдős felülvizsgálata során megállapodás született arról, hogy a hosszú távú cél „a tisztességes és piacorientált mezőgazdasági kereskedelem rendszerének a megteremtése, valamint, hogy a reformfolyamatot a támogatásokkal és az importtal szembeni védelemmel kapcsolatos kötelezettségvállalásokról szóló tárgyalásokkal és a szilárdabb és hatékonyabban működő GATT-szabályok és -kötelmek megalkotásával indítsák”;

E megállapodásban, ha a szövegösszefüggésből nem következik más:

emlékeztetve arra továbbá, hogy „a fent említett hosszú távú cél a mezőgazdasági támogatások és az importtal szembeni védelem egy - megegyezés alapján - meghatározott időn belül történő jelentős és fokozatos csökkentése, melynek eredményeként lehetővé válik a világ agrárpiacán fennálló korlátozások és torzulások kiigazítása, illetve elkerülése”;

a) az „összesített támogatottsági mutató”, illetve „AMS” azon támogatás pénzformában kifejezett éves szintjét jelenti, amelyet adott mezőgazdasági termékre a mezőgazdasági alaptermékek termelői vagy nem termékspecifikus formában általános körben a mezőgazdasági termelők számára nyújtanak, kivéve az olyan programok keretében nyújtott támogatásokat, amelyek e megállapodás 2. mellékletében szereplő csökkentések alól kivételt képeznek, és amelyeket:

elkötelezve amellet, hogy egyedi és kötelező erejű kötelezettségeket vállalnak a piacra jutás, a belső támogatás és az exportverseny területén egyaránt, továbbá hogy megállapodásra jutnak az egészségügyi és növény-egészségügyi kérdésekben;

i. a bázisidőszakban nyújtott támogatásokra vonatkozóan, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag vonatkozó táblái határoznak meg, és

megállapodva abban, hogy a piacra jutási kötelezettségvállalások végrehajtása során a fejlett ország tagok teljes mértékben figyelembe veszik a fejlődő ország tagok sajátos szükségleteit és körülményeit azzal, hogy ezen tagok szempontjából különös érdeket képviselő mezőgazdasági termékek számára, beleértve a féлдős felülvizsgálat során született megállapodásoknak megfelelően a trópusi mezőgazdasági termékek kereskedelmének lehető legteljesebb liberalizálását, valamint a tiltott kábítószerek alapanyagául szolgáló növények termesztésével való felhagyáshoz szükséges termelési diverzifikáció szempontjából különösen fontos termékek számára nagyobb mértékben javítják a piacra jutás lehetőségeit és feltételeit;

ii. a végrehajtási időszak bármelyik évében és az után nyújtott támogatásokra vonatkozóan, az e megállapodás 3. mellékletében szereplő rendelkezések szerint számítanak ki, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag táblázataiban használt adatok és módszertan figyelembe vétele mellett;

b) a „mezőgazdasági alaptermék” a belső támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalásokkal kapcsolatban azt a terméket jelenti, amely a lehető legközelebb áll az értékesítési lánc kiindulópontjához, ahogyan ezt a tagok engedményes listái, illetve a vonatkozó segédanyagok meghatározzák;

c) a „költségvetési kiadások” vagy „kiadások” magukban foglalják a bevételekről való lemondást is;

d) az „egyenértékű támogatottsági mutató” a támogatás azon pénzformában kifejezett éves szintjét jelenti, amit a mezőgazdasági alaptermékek termelői kapnak egy vagy több olyan eszköz alkalmazása révén, amelynek kiszámítása az AMS módszertana szerint nem megoldható, kivéve az olyan programok keretében nyújtott támogatásokat, amelyek az e megállapodás 2. mellékletében szereplő csökkentések alól kivételt képeznek, és amelyeket:

figyelembe véve, hogy a reformprogram részét képező kötelezettségeket a méltányosság szem előtt tartásával minden tagnak vállalnia kell, figyelemmel a nem kereskedelmi vonatkozásokra, beleértve az élelmiszer-ellátás biztonságát és a környezet védelmének szükségességét; figyelembe véve azt, hogy megállapodás szerint a fejlődő országoknak nyújtott különleges és eltérő elbánás a tárgyalások szerves részét képezi és számításba véve, hogy a reformprogram végrehajtása negatív hatást gyakorolhat a legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importőr fejlődő országokra,

i. a bázisidőszakban nyújtott támogatásokra vonatkozóan a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag vonatkozó táblái határoznak meg, és

- ii. a végrehajtási időszak bármelyik évében és az után nyújtott támogatásokra vonatkozóan az e megállapodás 4. mellékletében szereplő rendelkezések szerint számítanak ki, a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag táblázataiban használt adatok és módszertan figyelembevételével;
- e) az „exporttámogatások” az exportteljesítménytől függő támogatásokat jelentik, beleértve az e megállapodás 9. cikkében felsorolt exporttámogatásokat;
- f) a „végrehajtási időszak” az 1995. évvel kezdődő hatéves időszakot jelenti, kivéve a 13. cikk alkalmazásában, amikor is az 1995. évvel kezdődő kilencéves időszakot öleli fel;
- g) a „piacra jutási engedmények” magukban foglalják az e Megállapodás szerint vállalt összes piacra jutási kötelezettséget;
- h) a „teljes összesített támogatottsági mutató”, illetve „teljes AMS” a mezőgazdasági termelőknek juttatott valamennyi belső támogatás összegét jelenti, amit a mezőgazdasági alaptermékekre számított valamennyi összesített támogatottsági mutató, a mezőgazdasági termékekre érvényes valamennyi nem termékspecifikus összesített támogatottsági mutató és az összes egyenértékű támogatottsági mutató összegeként számítanak, és amit:
- i. a bázisidőszakban nyújtott támogatások (azaz „bázis teljes AMS”) és a végrehajtási időszak alatti bármely évben és az után megengedett maximális támogatások (azaz „évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szintek”) vonatkozásában a tagok engedményes listáinak IV. része határozza meg, és
- ii. a végrehajtási időszak alatti bármely évben és az után ténylegesen juttatott támogatás szintjének (azaz „folyó teljes AMS”) vonatkozásában e Megállapodás rendelkezéseivel, beleértve a 6. cikket, és a tagok engedményes listái IV. részébe hivatkozások révén belefoglalt segédanyag tábláiban használt adatokkal és módszerekkel összhangban számítanak ki;
- i) az „év” a fenti f) pontban és a tagok egyedi kötelezettségei vonatkozásában naptári, pénzügyi vagy gazdasági évet jelent, az adott tag engedményes listájában meghatározott módon.

## 2. cikk

### Termékkör

E Megállapodás hatálya alá az e Megállapodás 1. mellékletében felsorolt termékek (a továbbiakban: mezőgazdasági termék) tartoznak.

## II. RÉSZ

## 3. cikk

### Az engedmények és a kötelezettségek beépítése

(1) A belső és exporttámogatásokkal kapcsolatban vállalt kötelezettségek, amelyeket az egyes tagok engedményes listájának IV.

része tartalmaz, a támogatások korlátozására vonatkozó kötelezettséget jelentenek, és az 1994. évi GATT szerves részét képezik.

(2) Figyelemmel a 6. cikk rendelkezéseire a tagok nem támogatják hazai termelőiket az engedményes lista IV. részének I. szakaszában meghatározott kötelezettségi szinteket meghaladó mértékben.

(3) Figyelemmel a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és (4) bekezdésében foglalt rendelkezésekre a tagok nem nyújtanak az engedményes lista IV. részének II. szakaszában meghatározott mezőgazdasági termékekre vagy termékcsoportokra a 9. cikk (1) bekezdésében felsorolt exporttámogatásokat olyan mértékben, amely meghaladja a költségvetési kiadásokra és a mennyiségre vonatkozóan ugyanott meghatározott kötelezettségek szintjét, és nem nyújtanak ilyen támogatást az engedményes listájuk említett szakaszában fel nem sorolt más mezőgazdasági termékekre.

## III. RÉSZ

## 4. cikk

### Piacra jutás

(1) Az engedményes listák által tartalmazott piacra jutási engedmények a vámok lekötésére és csökkentésére, valamint egyéb, a listák által tartalmazott, a piacra jutást szolgáló kötelezettségvállalásokra vonatkoznak.

(2) A tagok nem tarthatnak fenn olyan intézkedéseket <sup>(1)</sup>, illetve nem folytathatnak és nem térhetnek vissza azokhoz, amelyeket rendes vámkokká alakítottak, kivéve az 5. cikk és az 5. melléklet ettől eltérő rendelkezéseit.

## 5. cikk

### Különleges védintézkedésekre vonatkozó rendelkezések

(1) Az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) pontja ellenére bármely tag hivatkozhat az alábbiakban szereplő (4) és (5) bekezdésben foglalt rendelkezésekre olyan mezőgazdasági termék

(1) Ilyen intézkedések alatt értendő az import mennyiségi korlátozás, változó importlefölözések, minimum importárak, diszkrecionális importengedélyezés, állami kereskedelmi vállalatok által alkalmazott nem vámon kívüli intézkedések, az export önkéntes mennyiségi korlátozása és hasonló, a normál vámtól eltérő, határon alkalmazott kereskedelmi intézkedések függetlenül attól, hogy azokat az 1947. évi GATT rendelkezéseitől való országspecifikus eltérés alapján tartják-e fenn, kivéve azokat az intézkedéseket, amelyeket a fizetési mérlegre vonatkozó rendelkezések vagy az 1994. évi GATT vagy a WTO-egyezmény I.A. mellékletében szereplő egyéb multilaterális kereskedelmi megállapodások egyéb általános, nem agrárspecifikus rendelkezései alapján alkalmaznak.

importjával kapcsolatban, amelyek esetében az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedéseket rendes vámkokká alakították át, és amelyeket az engedményes listán „SSG” rövidítéssel jelöltek mint olyan engedmény tárgyát, amellyel kapcsolatban ezen cikk rendelkezéseire lehet hivatkozni, ha

a) az adott termékek az engedményt nyújtó tag vámterületére behozott mennyisége bármelyik év során meghalad egy olyan küszöbszintet, amely a 4. pontnak megfelelően létező piacra jutási lehetőséghez kapcsolódik, vagy

b) az adott termék CIF paritáson számított és nemzeti pénznemben kifejezett ára, amelyen belép az engedményt nyújtó tag vámterületére, egy olyan küszöbár szintje alá süllyed, amely egyenlő az érintett termék 1986-1988. évi átlagos referencia árával <sup>(1)</sup>.

(2) A folyó és minimális piacra jutási kötelezettségekkel összefüggő importot, amely az (1) bekezdés szerinti engedmények részét képezi, hozzá kell számítani a import azon mennyiségéhez, amely az (1) bekezdés a) pontjában és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazásához szükséges, azonban az ilyen kötelezettségek szerinti importra nem vehető ki pótvám sem az (1) bekezdés a) pontjára és a (4) bekezdésre, sem az (1) bekezdés b) pontjára és az (5) bekezdésre való hivatkozással.

(3) Bármely szóban forgó terméket tartalmazó szállítmány, amely az (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés alapján meghatározott pótvám kivetése előtt megkötött szerződés értelmében már úton volt, mentesül bármely ilyen pótvám kivetése alól, amennyiben a szóban forgó termék következő évi importmennyiségébe az (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseinek alkalmazása céljából beleszámíthatók.

(4) Bármely pótvám, amelyet az (1) bekezdés a) pontja értelmében vetnek ki, csak a bevezetés évének végéig maradhat érvényben, és nem haladhatja meg az alkalmazás évében érvényes rendes vámtétel egyharmadát. A küszöbszint megállapításához – amely az alábbiakban ismertetett séma szerint történik – az adott termék piacra jutási lehetősége szolgál alapul, amely az importnak a hazai fogyasztáshoz viszonyított százalékos arányát jelenti <sup>(2)</sup> azon megelőző három év vonatkozásában, amelyre adatok rendelkezésre állnak:

(1) Az ezen alpont rendelkezéseinek alkalmazásához használt referencia ár rendszerint az érintett termék átlagos CIF egységértéke, egyébként pedig más megfelelő ár a minőség, illetve a feldolgozottság függvényében. Ezt az első alkalmazást követően nyilvánosságra kell hozni és hozzáférhetővé kell tenni olyan mértékben, ami ahhoz szükséges, hogy más tagok kiszámíthassák a kivethető pótvámot. A vámpótlék bevezetésére lásd: 25/1999. (V. 26.) GM-PM együttes rendelet.

(2) Ahol a hazai fogyasztást nem veszik számításba, ott a (4) bekezdés a) pontja szerinti alap küszöbszint alkalmazandó.

a) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 10 % vagy annál kisebb, a bázis küszöbszint 125 %-nak felel meg;

b) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 10 %-nál nagyobb, de a 30 %-ot nem haladja meg, a bázis küszöbszint 110 %-nak felel meg;

c) ha az adott termékre megállapított piacra jutási lehetőség 30 %-nál nagyobb, a bázis küszöbszint 105 %-nak felel meg.

Minden esetben a pótvám bármely olyan évben kivethető, amikor az engedményt nyújtó tag vámterületére belépő import abszolút mennyisége meghaladja azt az összeget, amelyet (x): a fentiekben meghatározott bázis küszöbszint és a megelőző azon három év, melyre adatok rendelkezésre állnak, átlagos importmennyiségének szorzata, és (y): a szóban forgó termék belső fogyasztásában a legutóbbi olyan évben, amelyre adatok rendelkezésre állnak, az azt megelőző évihez képest bekövetkezett abszolút mennyiségi változás képez, feltéve, hogy a küszöbszint nem lehet kevesebb az (x) szerinti átlagos importmennyiség 105 %-ánál.

(5) Az (1) bekezdés b) pontja értelmében kivetett pótvám a következő módon állapítható meg:

a) ha a szállítmány nemzeti pénznemben kifejezett CIF paritáson számított importára (a továbbiakban: importár) és az ezen alpont alapján meghatározott küszöbár közötti különbség nem haladja meg a küszöbár 10 %-át, nem vehető ki pótvám;

b) ha az importár és a küszöbár közötti különbség (a továbbiakban: különbség) nagyobb 10 %-nál, de nem haladja meg a küszöbár 40 %-át, a pótvám annak az értéknek a 30 %-a lehet, amennyivel a különbséget a 10 %-ot meghaladja;

c) ha a különbséget a küszöbár 40 %-ánál nagyobb, de nem haladja meg annak 60 %-át, a pótvám annak az értéknek az 50 %-a lehet, amennyivel a különbséget a 40 %-ot meghaladja, kiegészítve a b) pont szerinti megengedett pótvámmal;

d) ha a különbséget a 60 %-nál nagyobb, de nem haladja meg a 75 %-ot, a pótvám annak az összegnek a 70 %-a lehet, amennyivel a különbséget meghaladja a küszöbár 60 %-át, kiegészítve a b) és c) pontok szerint megengedett pótvámokkal;

e) ha a különbséget a küszöbár 75 %-ánál nagyobb, a pótvám annak az összegnek a 90 %-a lehet, amennyivel a különbséget

meghaladja a 75 %-ot, kiegészítve a b), c) és d) pontok szerinti megengedett pótvámokkal.

(6) Romlandó és szezonális termékek esetében a fenti feltételek a szóban forgó termék sajátosságainak figyelembevételével alkalmazandók. Ez különösen vonatkozik arra, hogy az (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés esetén rövidebb időszakot lehet figyelembe venni a bázisidőszak megfelelő időszakaira való hivatkozásoknál és az (1) bekezdés a) pontja esetén különböző időszakokra különböző referenciaárak alkalmazhatók.

(7) A különleges védintézkedéseket átlátható módon kell alkalmazni. Valamennyi tag kötelezettsége az (1) bekezdés a) pontja szerinti intézkedés megtétele esetén, hogy azt a Mezőgazdasági Bizottságnak a vonatkozó adatok ismertetésével együtt előzetesen a lehető leghamarabb, de mindenképpen az intézkedés megtételét követő tíz napon belül írásban bejelentse. Abban az esetben, ha a fogyasztás mennyiségének változását a (4) bekezdés szerinti intézkedéssel sújtott egyedi vámsorokra kell felosztani, a vonatkozó adatoknak tartalmazniuk kell e változások felosztásakor felhasznált információt és módszereket. Az a tag, amelyik a (4) bekezdés értelmében hoz intézkedést, konzultációs lehetőséget biztosít valamennyi érdekelt tagnak az intézkedés alkalmazásának feltételeivel kapcsolatban. Minden tag köteles az (1) bekezdés a) pontja szerinti intézkedés megtétele esetén a Mezőgazdasági Bizottságnak a vonatkozó adatok ismertetésével együtt tíz napon belül írásban bejelenteni az első ilyen intézkedés alkalmazását vagy romlandó és szezonális termékek esetében a bármely időszakban elsőként megtett intézkedést. A tagok kötelezik magukat, hogy amennyire lehetséges, nem veszik igénybe az (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseit, ha a szóban forgó termék importmennyisége csökken. Mindkét esetben, ha a tagok ilyen intézkedést hoznak, az intézkedés alkalmazásának feltételeivel kapcsolatban konzultációs lehetőséget kötelesek biztosítani bármely érdekelt tag számára.

(8) Ha az (1)-(7) bekezdésekkel összhangban hoznak intézkedéseket, a tagok kötelezik magukat, hogy ezen intézkedések vonatkozásában nem folyamodnak az 1994. évi GATT XIX. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (3) bekezdésének vagy a védintézkedésekről szóló megállapodás 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseihez.

(9) E cikk rendelkezései a 20. cikkben meghatározott reformfolyamat időtartamára maradnak érvényben.

#### IV. RÉSZ

##### 6. cikk

#### Belső támogatásokra vonatkozó kötelezettségvállalások

(1) Az egyes tagok által a belső támogatások csökkentésére tett és az engedményes listáik IV. részében szereplő

kötelezettségvállalások a mezőgazdasági termelőknek juttatott valamennyi belső támogatási intézkedésre vonatkoznak, kivéve azon belső intézkedéseket, amelyek az e cikkben és e Megállapodás 2. mellékletében szereplő feltételek értelmében nem esnek csökkentési kötelezettség hatálya alá. A kötelezettségvállalások teljes összesített támogatottsági mutatóban és „évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szintben” vannak kifejezve.

(2) A félidős felülvizsgálat során született megállapodásnak megfelelően, amely szerint azon közvetlen vagy közvetett kormányzati támogatási intézkedések, amelyeket a mezőgazdaság és a vidék fejlesztésének előmozdítása céljából alkalmaznak, a fejlődő országok fejlesztési programjainak szerves részét képezik, a fejlődő ország tag mezőgazdasága számára általános körben rendelkezésre álló beruházási támogatások és a fejlődő ország tag alacsony jövedelmű és erőforrásokban hiányt szenvedő termelői számára általános körben rendelkezésre álló mezőgazdasági input támogatások nem esnek a belső támogatásokra vonatkozó csökkentési kötelezettség hatálya alá, amelyekre egyébként ilyen fenállna; ez vonatkozik a fejlődő ország tagokban juttatott olyan belső támogatásokra is, amelyek a tiltott kábítószer előállítását szolgáló növények termesztésével való felhagyáshoz szükséges termelési diverzifikációt ösztönzik. Az e pont előírásainak megfelelő belső támogatásokat a tagok folyó teljes AMS számításaiban nem kell figyelembe venni.

(3) Adott tag bármelyik évre vonatkozó belső támogatás csökkentési kötelezettségeinek akkor felel meg, ha a mezőgazdasági termelőknek juttatott, folyó teljes AMS-ben kifejezett belső támogatás nem haladja meg az adott tag engedményes listájának IV. részében meghatározott megfelelő évenkénti és végső lekötött kötelezettségi szinteket.

(4) a) A tagok nem kötelesek a folyó teljes AMS kiszámítása során figyelembe venni és csökkenteni:

i. azokat a termékspecifikus belső támogatásokat, amelyeket egyébként a folyó AMS kiszámítása során az adott tagnak számításba kellene vennie, ha ezen támogatás mértéke a vizsgált évben nem haladja meg az adott tag érintett mezőgazdasági alapterméke teljes termelési értékének 5 %-át, és

ii. azokat a nem termékspecifikus belső támogatásokat, amelyeket egyébként a folyó AMS kiszámítása során az adott tagnak számításba kellene vennie, ha ezen támogatás mértéke nem haladja meg az adott tag teljes mezőgazdasági termelési értékének 5 %-át;

b) a fejlődő ország tagok számára az e bekezdésben előírt minimális százalékos érték 10 %-nak felel meg.

(5) a) A termeléskorlátozó programok részeként nyújtott közvetlen kifizetések nem esnek a belső támogatások csökkentésének kötelezettsége alá, ha

i. ezek a kifizetések rögzített termőterületekre és hozamokra, vagy

- ii. ezek a kifizetések a termelési alapszint legfeljebb 85 %-ára, vagy
- iii. az állatállományt érintő kifizetések rögzített állomány-nagyságra vonatkoznak.

b) A fenti feltételeknek megfelelő közvetlen kifizetések esetén a csökkentési kötelezettség alóli kivételnek tükröződni kell abban, hogy ezen közvetlen támogatások értéke a tag által elvégzett folyó teljes AMS számításból ki van zárva.

#### 7. cikk

##### Belső támogatásokra vonatkozó általános szabályok

(1) Minden tag biztosítja, hogy a mezőgazdasági termelők érdekében a 2. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő, így csökkentési kötelezettség alá nem tartozó belső támogatásokat tart fenn e Megállapodással összhangban.

- (2) a) Az egyes tagok a folyó teljes AMS kiszámításába bevonják a mezőgazdasági termelők érdekében alkalmazott valamennyi belső támogatási intézkedést, ideértve ezen intézkedések bármilyen módosítását, és minden később bevezetett olyan intézkedést, amely esetében nem igazolható, hogy az e Megállapodás 2. mellékletében meghatározott feltételeket teljesíti vagy hogy e Megállapodás bármelyik más előírása alapján a csökkentési kötelezettség alól mentesül.
- b) Ahol valamely tag engedményes listájának IV. része nem tartalmaz teljes AMS-re vonatkozó kötelezettségeket, az adott tag nem nyújthat támogatást mezőgazdasági termelőinek a 6. cikk (4) bekezdésében meghatározott *de minimis* szinten felül.

#### V. RÉSZ

#### 8. cikk

##### Exportversennyel kapcsolatos kötelezettségek

Minden egyes tag vállalja, hogy exporttámogatást csak az e Megállapodás és az engedményes listája által meghatározott kötelezettségekkel összhangban nyújt.

#### 9. cikk

##### Exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek

(1) Az alábbi exporttámogatások tartoznak e Megállapodás csökkentési kötelezettségei alá:

- a) kormányok vagy azok szervezetei által nyújtott közvetlen támogatások, beleértve a természetbeni kifizetést, amelyben cég, iparág, mezőgazdasági termékek termelői, szövetkezet vagy más termelői szövetség, vagy terméktanács exportteljesítménytől függően részesülnek;
- b) mezőgazdasági termékek nem kereskedelmi jellegű készleteinek kormányok vagy azok szervezetei által exportra történő eladásai vagy értékesítései alacsonyabb áron, mint a hasonló termék után a hazai piac vásárlói felé érvényesített megfelelő ár;
- c) mezőgazdasági termékek exportja esetén nyújtott olyan kifizetések, amelyek finanszírozása kormányzati intézkedés eredménye, függetlenül attól, hogy a költségvetést terheli-e vagy sem, beleértve az olyan kifizetéseket, amelyeket az érintett mezőgazdasági termékre vagy az exportált termék előállításához felhasznált mezőgazdasági termékre kiszabott befizetési kötelezettség teljesítéséből finanszíroznak;
- d) mezőgazdasági termékek exportjával kapcsolatos marketing-költségek csökkentését célzó támogatások nyújtása (amelyek különböznek a széles körben nyújtott exportösztönzési és tanácsadói szolgáltatásoktól), beleértve a kezelési, feljavítási és más feldolgozási, valamint a nemzetközi szállítmányozási és fuvarozási költségeket;
- e) kormányok által, a belföldi célú szállítmányoknál kedvezőbb feltételek mellett nyújtott vagy előírt belföldi szállítási és fuvar-költségek az exportra kerülő szállítmányokra;
- f) mezőgazdasági termékekre juttatott támogatások, amelyek feltétele, hogy ezen termékeket az exportált termékek előállításához felhasználják.

(2) a) A b) pontban leírtak kivételével a végrehajtási időszak egyes éveire vonatkozó exporttámogatási kötelezettségek szintjei, ahogyan ezt a tagok engedményes listái meghatározzák, e cikk (1) bekezdésében felsorolt exporttámogatások vonatkozásában az alábbiakat jelentik:

- i. a költségvetési kiadások csökkentési kötelezettségei esetében, a szóban forgó mezőgazdasági termékre vagy termékcsoporthoz az adott évben elkülöníthető vagy kifizethető ilyen támogatási kiadások maximális szintjét, és
- ii. az exportmennyiség csökkentési kötelezettségei esetében a mezőgazdasági termék vagy termékcsoporthoz az adott évben nyújtott maximális mennyiségét, amelyre az adott évben exporttámogatás nyújtható.

b) A végrehajtási időszak másodiktól ötödik évéig tartó részének bármelyik évében egy tag az (1) bekezdésben felsorolt exporttámogatást nyújthat a tag engedményes listája IV.

részeiben foglalt termékek vagy termékcsoportok vonatkozásában a kötelezettség éves szintjét meghaladó mértékben, feltéve, hogy:

- i. az ilyen támogatásokra nyújtott költségvetési kiadásoknak a végrehajtási időszak kezdetétől az adott évig halmozott összegei az ilyen költségvetési kiadások bázisidőszaki szintjének 3 %-ánál nagyobb mértékben nem lépik túl azon halmozott összegeket, amelyeket a tag engedményes listájában meghatározott vonatkozó, éves kötelezettség szintek teljes betartása eredményezett volna,
- ii. ezen exporttámogatásokban részesülő exportnak a végrehajtási időszak kezdetétől a kérdéses évig, halmozott mennyisége nem lépi túl a bázisidőszaki mennyiség 1,75 %-át meghaladó mértékben azokat a halmozott mennyiségeket, amelyeket a tagok engedményes listájában meghatározott vonatkozó, éves mennyiségi kötelezettség szintek teljes betartása eredményezett volna,
- iii. ezen exporttámogatásokra folyósított költségvetési kiadások összes, a teljes végrehajtási időszak alatt halmozott összege, és az ilyen exporttámogatásokban részesülő mennyiségek nem haladják meg azt a mértéket, amit a tagok engedményes listáiban meghatározott, vonatkozó, éves kötelezettség szintekkel való teljes összhang eredményezett volna, és
- iv. a tagok exporttámogatásokra fordított költségvetési kiadásai és az ilyen támogatásokban részesülő mennyiségek a végrehajtási időszak befejeztével nem lehetnek nagyobbak, mint az 1986-1990-es bázisidőszaki szint 64, illetve 79 %-a. A fejlődő ország tagok esetében ezek a százalékos értékek 76 és 86 %.

(3) Az exporttámogatás körének kiterjesztésére vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos kötelezettségek az engedményes listákban vannak meghatározva.

(4) A végrehajtási időszak folyamán a fejlődő ország tagok nem kötelesek kötelezettséget vállalni az (1) bekezdés d) és e) pontjaiban felsorolt exporttámogatások vonatkozásában, feltéve, hogy ezeket nem alkalmazzák oly módon, hogy kijátszák a csökkentési kötelezettségeket.

#### 10. cikk

### Exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek kijátszásának megelőzése

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében nem említett exporttámogatások nem alkalmazhatók oly módon, hogy az az exporttámogatásra vonatkozó kötelezettségek kijátszását eredményezze vagy azzal fenyegetsen, illetve nem kereskedelmi jellegű ügyletek sem használhatók ezen kötelezettségek kijátszására.

(2) A tagok vállalják, hogy exporthitelek nyújtására, exporthitel garanciákra vagy biztosítási programok kialakítására vonatkozó nemzetközileg elfogadott kötelek kialakításán fognak munkálkodni és az ilyen kötelemekekről szóló megállapodás után exporthiteleket, exporthitel garanciákat vagy biztosítási programokat csak ezekkel összhangban nyújtanak, illetve működtetnek.

(3) Bármely tagnak, amely azt állítja, hogy a csökkentési kötelezettsége szintjét meghaladó mennyiséget támogatás nélkül exportált, bizonyítania kell, hogy az adott exportmennyiségre nem nyújtott a 9. cikkben felsorolt vagy egyéb exporttámogatást.

(4) A nemzetközi élelmiszersegélyt adományozó tagok biztosítják, hogy

- a) a nemzetközi élelmiszersegély nyújtása közvetlenül vagy közvetve ne legyen a mezőgazdasági termékeknek a fogadó országba történő kereskedelmi exportjához kötve;
- b) a nemzetközi élelmiszersegély-ügyleteket, beleértve a pénzfórmában nyújtott kétoldalú élelmiszersegélyt is, a FAO-nak „A feleslegek felszámolására és a konzultációs kötelezettségekre vonatkozó irányelvei”-vel, és ahol helyénvaló, az általános piaci követelmények rendszerével összhangban hajtják végre;
- c) az ilyen segélyt ellenszolgáltatás nélkül vagy legalább az 1986. évi élelmiszersegély-egyezmény IV. cikkében biztosított feltételekkel nyújtják.

#### 11. cikk

### Felhasznált termékek köre

A felhasznált elsődleges mezőgazdasági termék esetében a támogatás termékegységenként semmiképpen sem haladhatja meg az elsődleges termék exportja után fizetendő exporttámogatás termékegységenkénti értékét.

#### VI. RÉSZ

#### 12. cikk

### Az exporttilalmakra és exportkorlátozásokra vonatkozó szabályok

(1) Amikor bármely tag az 1994. évi GATT XI. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban lévő új exporttilalmat vagy exportkorlátozást vezet be élelmiszerekre vonatkozóan, az adott tag az alábbi rendelkezéseket köteles betartani:

- a) az exporttilalmat vagy exportkorlátozást bevezető tag tekintettel van az ilyenfajta tilalomnak és korlátozásnak az importáló tagok élelmiszer-ellátása biztonságára gyakorolt hatásaira;
- b) mielőtt bármely tag exporttilalmat vagy exportkorlátozást vezet be, a lehető leghamarabb értesíti erről írásban a Mezőgazdasági Bizottságot, kitérve ezen intézkedések természetére és időtartamára, és kérés esetén konzultál bármelyik olyan taggal, amely importőrként jelentős mértékben érdekelt a szóban forgó intézkedésekhez kapcsolódó bármely kérdésben. Az ilyen exporttilalmat vagy exportkorlátozást bevezető tag kérelemre ellátja az ilyen tagot a szükséges információval.

(2) A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók fejlődő ország tag esetén, kivéve ha az intézkedéseket nem egy olyan fejlődő ország tag hozta, amely az adott élelmiszer nettó exportőre.

## VII. RÉSZ

### 13. cikk

#### Megfelelő önmérséklet

A végrehajtási időszak alatt, az 1994. évi GATT és a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (a továbbiakban: szubvenciók megállapodás) rendelkezései ellenére:

- a) e Megállapodás 2. mellékletének rendelkezéseivel teljes összhangban lévő belső támogatási intézkedések:
- i. kiegyenlítő vámok céljából ellenintézkedés alá nem vonható szubvenciók <sup>(1)</sup>;
  - ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke és a szubvenciók megállapodás III. része alapján hozható intézkedések alól, és
  - iii. mentesek azon intézkedések alól, amelyek az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy másik tag részére az 1994. évi GATT II. cikke alapján nyújtott vámengedmények hatálytalanítása vagy hatásuk gyengítése esetén hozhatók;

- b) azon belső támogatási intézkedések, amelyek e Megállapodás 6. cikke rendelkezéseivel teljes összhangban vannak - beleértve az említett cikk (5) bekezdésének követelményeivel összhangban lévő közvetlen kifizetéseket -, ahogy ez a tagok engedményes listáiban tükröződik, valamint a *de minimis* szintet el nem érő és a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban lévő belső támogatások:

- i. mentesek a kiegyenlítő vámok kivetése alól, kivéve, ha a károkozás vagy kárveszély megállapítása az 1994. évi GATT VI. cikke és a szubvenciók megállapodás V. része alapján történik, ugyanakkor bármely kiegyenlítő vámeljárás elindításánál megfelelő önmérsékletet kell tanúsítani;
- ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke (1) bekezdése vagy a szubvenciók megállapodás 5. és 6. cikke szerinti intézkedések meghozatala alól, feltéve, hogy ezek az intézkedések meghatározott árucikk tekintetében nem eredményeznek az 1992-es gazdasági évre meghatározott szintet meghaladó támogatást, és
- iii. mentesek azon intézkedések alól, amelyek az 1994. évi GATT XXIII. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy másik tagnak az 1994. évi GATT II. cikke alapján nyújtott vámengedmények hatálytalanítása vagy hatásuk gyengítése esetén hozhatók, feltéve, hogy ezek az intézkedések meghatározott árucikk tekintetében nem eredményeznek az 1992-es gazdasági évre meghatározott szintet meghaladó támogatást;

- c) azok az exporttámogatások, amelyek e Megállapodás V. részének rendelkezéseivel teljes összhangban vannak, ahogy ez a tagok engedményes listáiban tükröződik:

- i. kiegyenlítő vámok hatálya alá csak akkor esnek, ha a károkozásnak vagy kárveszélynek a megállapítása a mennyiség, árra gyakorolt hatás vagy következmény alapján az 1994. évi GATT VI. cikkével és a szubvenciók megállapodás V. részével összhangban történik, ugyanakkor bármely kiegyenlítő vámeljárás elindításánál megfelelő önmérsékletet kell tanúsítani, és
- ii. mentesek az 1994. évi GATT XVI. cikke vagy a szubvenciók megállapodás 3., 5. és 6. cikke alapján hozható intézkedések alól.

## VIII. RÉSZ

### 14. cikk

#### Egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések

A tagok megegyeznek abban, hogy érvényt szereznek az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodásnak.

<sup>(1)</sup> Az e cikkben szereplő kiegyenlítő vámok megegyeznek az 1994. évi GATT VI. cikkében és a szubvenciókról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás V. részében szereplőkkel.

## IX. RÉSZ

## 15. cikk

**Különleges és eltérő elbánás**

(1) Annak felismerésével, hogy a fejlődő ország tagok számára nyújtott eltérő és kedvezőbb elbánás a tárgyalások szerves részét képezi, a kötelezettségek vonatkozásában különleges és eltérő elbánás érvényesítendő, amint azt e Megállapodás vonatkozó rendelkezései és az engedményeket és kötelezettségeket magukban foglaló listák tartalmazzák.

(2) A fejlődő ország tagok számára rendelkezésre áll az a lehetőség, hogy csökkentési kötelezettségeiket legfeljebb 10 év alatt hajthassák végre. A legkevésbé fejlett ország tagok nem kötelesek csökkentési kötelezettséget vállalni.

## X. RÉSZ

## 16. cikk

**A legkevésbé fejlett és nettó élelmiszer-importőr fejlődő országok**

(1) A fejlett ország tagok kötelesek meghozni azon intézkedéseket, amelyekről a reformprogramnak a legkevésbé fejlett és a nettó élelmiszer-importőr fejlődő országokra gyakorolt lehetséges negatív hatásaival kapcsolatos intézkedésekről szóló döntés keretében rendelkezés született.

(2) A Mezőgazdasági Bizottság megfelelő módon nyomon követi e döntés következményeit.

## XI. RÉSZ

## 17. cikk

**Mezőgazdasági Bizottság**

A Mezőgazdasági Bizottság ezennel létrejön.

## 18. cikk

**A kötelezettségek teljesítésének felülvizsgálata**

(1) Az Uruguayi Forduló reformprogramja részeként kitérített kötelezettségek végrehajtásának alakulását a Mezőgazdasági Bizottság vizsgálja felül.

(2) A felülvizsgálati eljárás, később meghatározandó témákban és időszakonként, a tagok által benyújtott bejelentések és olyan dokumentációk alapján történik, amelyet a felülvizsgálati eljárást megkönnyítendő, kérés esetén a Titkárság készít.

(3) A (2) bekezdés szerinti benyújtandó bejelentéseken túl bármely belső támogatási intézkedést vagy egy olyan meglévő támogatás módosítását, amelyre csökkentés alóli mentességet igényel valamely tag, azonnal be kell jelenteni. E bejelentésnek tartalmaznia kell az új vagy módosított intézkedéssel kapcsolatos részleteket és annak összhangját a 6. cikkben vagy a 2. mellékletben szereplő feltételekkel.

(4) A felülvizsgálat során a tagoknak megfelelő módon tekintettel kell lenniük a túlzott mértékű infláció hatására, amely befolyásolhatja a tagoknak azon képességét, hogy eleget tudjanak tenni a belső támogatásokkal kapcsolatos kötelezettségeknek.

(5) A tagok egyetértenek abban, hogy a Mezőgazdasági Bizottságban évente megvitatják részvételüket a mezőgazdasági termékek világkereskedelmének rendes növekedésében e Megállapodás exporttámogatással kapcsolatos kötelezettségeinek keretében.

(6) A felülvizsgálati eljárás a tagok számára lehetőséget ad arra, hogy bármilyen ügyet felvessenek, ami e Megállapodás reformprogramjában lefektetett kötelezettségek végrehajtásával kapcsolatos.

(7) Bármely tag felhívhatja a Mezőgazdasági Bizottság figyelmét bármely olyan intézkedésre, amelyről úgy véli, hogy arról egy másik tagnak értesítést kellett volna benyújtania.

## 19. cikk

**Konzultáció és vitarendezés**

Az e Megállapodással kapcsolatos konzultációk és viták rendezése során az 1994. évi GATT-nak a Vitarendezési Egyetértéssel kiegészített és értelmezett XXII. és XXIII. cikke rendelkezéseit kell alkalmazni.

## XII. RÉSZ

## 20. cikk

**A reformfolyamat folytatása**

Felismerve, hogy a támogatások és az importtal szembeni védelem hosszú távú célként megjelölt jelentős és növekvő ütemű csökkentése, amely alapvető reformot eredményez, egy folyamatot alkot, a tagok megállapodnak abban, hogy a folyamat folytatására irányuló tárgyalásokat a végrehajtási időszak vége előtt egy évvel kezdeményezni fogják, figyelembe véve:

a) a csökkentési kötelezettségek végrehajtásából addig származó tapasztalatokat;



b) a csökkentési kötelezettségek hatását a mezőgazdasági világkereskedelemre;

XIII. RÉSZ

c) a nem kereskedelmi vonatkozásokat, a fejlődő ország tagoknak nyújtott különleges és eltérő elbánást és a tisztességes és piacorientált mezőgazdasági kereskedelmi rendszer kialakításának célját, valamint e Megállapodás preambulumban említett egyéb célokat és szempontokat; és

21. cikk

### **Záró rendelkezések**

d) azt, hogy milyen további kötelezettségvállalásokra van szükség ahhoz, hogy a fent említett hosszú távú célokat el lehessen érni.

(1) A 1994. évi GATT és a WTO-egyezmény 1.A. mellékletében szereplő egyéb multilaterális kereskedelmi megállapodások rendelkezései e Megállapodás rendelkezéseinek függvényében érvényesek.

(2) E Megállapodás mellékletei ezennel e Megállapodás szerves részét képezik.

## 1. MELLÉKLET

## TERMÉKKÖR

1. A következő termékek tartoznak e Megállapodás hatálya alá:

- i. HR 1-24 közötti árucsoportba tartozó termékek a hal és haltermékek kivételével, továbbá (\*)
- ii. HR vtsz. 29.05.43 (mannit)
- HR vtsz. 19.05.44 (szorbit)
- HR vtsz. 33.01 (illóolajok)
- HR vtsz. 35.01-35.05 (albuminok, átalakított keményítő, enyvek)
- HR vtsz. 38.09.10 (végkikészítő szerek, keményítőtartalommal)
- HR vtsz. 38.23.60 (szorbit, a 29.05.44 vtsz. alszám alá tartozó kivételével)
- HR vtsz. 41.01-41.03 (nyersbőrök)
- HR vtsz. 43.01 (nyers szőrmék)
- HR vtsz. 50.01-50.03 (nyers selyem és selyemhulladék)
- HR vtsz. 51.01-51.03 (gyapjú és állati szőr)
- HR vtsz. 52.01-52.03 (pamut, nem kártolva, nem fésülve, pamuthulladék, pamut kártolva vagy fésülve)
- HR vtsz. 52.01 (len nyersen)
- HR vtsz. 53.02 (kender nyersen)

(\*) A kerek zárójelek között szereplő termékleírások nem szükségszerűen kimerítőek.

2. A fentiek nem korlátozzák az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó termékkört.

## 2. MELLÉKLET

**BELSŐ TÁMOGATÁS: A CSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK ALÓLI MENTESÍTÉS ALAPJA**

1. Azoknak a belső támogatási intézkedéseknek, amelyeket adott tag mentesíteni kíván a csökkentési kötelezettségek alól, annak az alapvető követelménynek kell megfelelniük, hogy nincs vagy legfeljebb csak minimális torzító hatásuk van a kereskedelemre és termelésre. Ennek megfelelően az összes olyan intézkedésnek, amelyeket adott tag a csökkentési kötelezettségek alól mentesíteni kíván, a következő alapfeltételeket kell teljesítenie:
  - a) az adott támogatás olyan államilag finanszírozott kormányzati program része (beleértve az állami bevételekről történő lemondást), amely nem tartalmaz a fogyasztóktól származó közvetlen jövedelemátcsoportosítást,
  - b) a kérdéses támogatás a termelő számára nem eredményez ártámogatást;továbbá meg kell felelniük az alábbi specifikus támogatáspolitikai ismérveknek és feltételeknek.

**Állami szolgáltatási programok**

2. *Általános szolgáltatások*

Az e kategóriában szereplő támogatáspolitikák magukban foglalják a programmal kapcsolatos kiadásokat (vagy az állami bevételekről történő lemondást), melyek lehetővé teszik a mezőgazdaság vagy vidéki közösség számára szolgáltatások vagy más előnyök nyújtását. Nem sorolhatók ide a termelőknek és feldolgozóknak folyósított közvetlen kifizetések. Ezeknek a programoknak, amelyeket a következő felsorolás a teljesség igénye nélkül tartalmaz, meg kell felelniük a fenti 1. pont általános ismérveinek és az alábbi specifikus támogatáspolitikai feltételeknek:

  - a) kutatás, beleértve az általános kutatást, környezetvédelmi programmal kapcsolatos kutatást és meghatározott termékekre irányuló kutatási programokat;
  - b) kártevők és megbetegedések elleni védekezés, beleértve a kártevők és megbetegedések elleni védekezést szolgáló általános és termékspecifikus rendszabályokat, úgymint a korai figyelmeztető rendszereket, karantént és kiirtást;
  - c) képzési szolgáltatások, beleértve mind az általános, mind a szakértői képzési formákat;
  - d) továbbképző és tanácsadó szolgáltatások, beleértve az információáramlás és a kutatási eredményeknek a termelők és fogyasztók felé történő továbbítása könnyítését szolgáló eszközöket;
  - e) ellenőrzési szolgáltatások, beleértve az általános ellenőrzési szolgáltatást és meghatározott termékek egészségügyi, biztonsági, minősítési és szabványosítási célú ellenőrzését;
  - f) marketing és reklám szolgáltatások, beleértve a piaci információkat, meghatározott termékekre irányuló tanácsadást és reklámot, de kizárva a határozatlan célú kiadásokat, melyeket az eladók arra használhatnak, hogy az eladási árat lenyomják vagy a vevőnek közvetlen anyagi előnyt biztosítsanak; és
  - g) infrastrukturális szolgáltatások, beleértve az elektromos hálózatot, utakat és szállítóeszközöket, piaci és kikötői létesítményeket, vízellátást, gátakat és csatornázást és környezetvédelmi programokkal összefüggő infrastrukturális létesítményeket. A kiadások minden esetben csak termelési infrastruktúra nyújtására vagy kivitelezésére fordíthatók, és nem használhatók fel a mezőgazdasági birtokon álló létesítmények biztosítására, kivéve az általános körben rendelkezésre álló közszolgáltatásokkal való összeköttetés megteremtését. Nem fordítható termelési input támogatásra vagy működési költségek vagy kedvezményes felhasználói költségek fedezésére.
3. *Élelmiszer-ellátás biztonsága céljából megvalósított állami készletezés <sup>(1)</sup>*

Termékek felhalmozásával és készletezésével kapcsolatos kiadások (vagy állami bevételről történő lemondás), amelyek szerves részét képezik a nemzeti törvénykezésben meghatározott, az élelmiszer-ellátás biztonságát szolgáló programnak. Ez magában foglalhatja az ilyen program keretében a termékek magán raktározására juttatott segítyt.

<sup>(1)</sup> E melléklet 3. pontja céljából, a fejlődő országok kormányainak az élelmiszer-ellátás biztonságával kapcsolatos céljaik alapján működtetett készletezési programjai, amelyek átláthatóak és hivatalosan nyilvánosságra hozott feltételek és irányelvek szerint működnek, összhangban levőnek tekintendők ezen pont rendelkezéseivel, beleértve azokat a programokat, amelyek során az élelmiszer-ellátás biztonsága céljából létrehozott élelmiszerkészletek vétele és eladása szabályozott áron történik, feltéve, hogy a vételár és a külső referencia ár közötti különbséget az AMS számításánál figyelembe veszik.

Az ilyen készletek mennyiségének és felhalmozásának előre meghatározott, kizárólag az élelmiszer-ellátás biztonságához kapcsolódó céloknak kell megfelelnie. A készlet felhalmozását és felszámolását pénzügyileg átláthatóvá kell tenni. A kormány élelmiszer-vásárlásainak folyó piaci áron és az élelmiszer-ellátás biztonságát szolgáló készletből történő eladásoknak legalább az adott terméknek és minőségnek megfelelő folyó hazai piaci áron kell megvalósulniuk.

4. *Belföldi élelmiszersegély<sup>(1)</sup>*

A rászoruló népességi csoportok részére belföldi élelmiszersegély nyújtásával kapcsolatban jelentkező kiadások (vagy állami bevételről történő lemondás).

Az élelmiszersegélyhez jutás feltétele, hogy világosan leírt, a táplálkozási célokhoz kapcsolódó ismérvekhez kötődjön. Ezeket a segélyeket közvetlenül vagy olyan eszközök révén kell juttatni azoknak, akiket megillet, hogy a jogosultak piaci vagy támogatott árakon ezeket megvásárolhassák. A kormány élelmiszer-vásárlásainak folyó piaci árakon kell megtörténnie és a segély finanszírozásának és lebonyolításának átláthatónak kell lennie.

5. *Termelőknek nyújtott közvetlen kifizetések*

A termelőknek közvetlen kifizetéseken keresztül nyújtott támogatás (vagy állami bevételről történő lemondás, beleértve a természetbeni juttatásokat), melyeket egy adott tag mentesíteni kíván a csökkentési kötelezettségek alól, a fenti 1. pontban lefektetett alapfeltételeknek, továbbá a közvetlen kifizetések egyedi típusaira az alábbi 6-13. pontokban leírtak szerint alkalmazott specifikus feltételeknek kell megfelelniük. Ahol csökkentés alóli mentességet igényel egy tag a közvetlen kifizetések olyan létező vagy új fajtájára, amely a 6-13. pontban részletezettéktől eltérő, ott az 1. pontban lefektetett általános ismérveken túl a 6. pont b)-e) alpontjai feltételeinek kell megfelelni.

6. *A termelés mennyiségétől és értékétől nem függő támogatás*

- Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, mint például a jövedelem, a termelői vagy tulajdonosi jogállás, egy meghatározott vagy rögzített bázisidőszakban érvényes termelési tényező használat vagy termelési szint.
- Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállomány nagyságát).
- Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi árakhoz vagy alapulhat azokon.
- Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat a bázisidőszak utáni bármely évben igénybe vett termelési tényezőkhöz vagy alapulhat azokon.
- Az ilyenfajta kifizetésekből való részesedésnek a tényleges termelés nem képezheti feltételét.

7. *A kormány pénzügyi részvétele a jövedelem biztosítását és jövedelemmel kapcsolatos biztonsági hálót célzó programokban*

- Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, csak a mezőgazdaságból származó jövedelem alapján számított jövedelemkiesés alapján lehet szerezni, amely a megelőző hároméves időszak vagy ötéves időszakon alapuló, a legmagasabb és a legalacsonyabb érték elhagyásával képzett hároméves átlagnak figyelembevételével kiszámított átlag bruttó jövedelem vagy (az azonos vagy hasonló támogatási rendszerből adódó bármely kifizetés figyelmen kívül hagyásával számított) egyenértékű nettó jövedelem több, mint 30 %-át teszi ki. Bármely termelő, amelyik ezen feltételt teljesíti, jogosult ilyen kifizetésekre.
- Az ilyenfajta kifizetések a termelő jövedelemkiesésének kevesebb mint 70 %-át egyenlíthetik ki abban az évben, amikor az az ilyen támogatásra jogosultságot szerez.
- Az ilyenfajta bármely kifizetések összege kizárólag a jövedelem nagyságához kapcsolódhat; nem köthet a termelő által választott termelés típusához vagy mennyiségéhez (ideértve az állatállomány nagyságát); vagy az ilyen termelésre, vagy az annak során igénybe vett termelési tényezőkre vonatkozó hazai vagy nemzetközi árakhoz.
- Ahol a termelő ugyanabban az évben megkapja a kifizetéseket e pont és a 8. pont (a természeti katasztrófák enyhítése) szerint egyaránt, úgy ezek összege nem érheti el a termelő teljes veszteségének 100 %-át.

8. *Kifizetések (közvetlenül vagy a kormányzatnak a termékbiztosítás rendszerében való pénzügyi részvételén keresztül) a természeti katasztrófák enyhítésére*

- Az ilyen kifizetésekre való jogosultság azt követően merül fel, hogy egyrészt a kormányzati szervek formálisan elismerik, hogy természeti vagy hasonló katasztrófa (beleértve betegség kitörését, kártevők elszaporodását, nukleáris balesetet és háborút az érintett tag területén) fordult vagy fordul elő; másrészt a megelőző hároméves időszak vagy a megelőző ötéves időszakon alapuló, a legmagasabb és a legalacsonyabb érték elhagyásával képzett hároméves átlagnak figyelembevételével kiszámított átlagtermelés 30 %-át meghaladó termelési veszteség jelentkezik.

<sup>(1)</sup> E melléklet 3. és 4. pontja céljából a fejlődő országok városi és vidéki szegényei élelmiszer-szükségeinek kielégítése céljából támogatott árban részesített élelmiszerek ésszerű árakon való rendszeres biztosítása, e pont rendelkezéseivel összhangban levőnek tekintendő.

- b) A katasztrófát követő kifizetések csak a jövedelemben, az állatállományban (beleértve az állatok állatorvosi kezelésével kapcsolatos kifizetéseket), a földben vagy más termelési tényezőkben a kérdéses természeti katasztrófa következtében keletkezett veszteségek vonatkozásában történhetnek.
- c) A kifizetések nem haladhatják meg az ilyen veszteségek pótlásához szükséges teljes költséget, és feltételként nem követelhető vagy szabható meg a jövőben folytatandó termelés típusa vagy mennyisége.
- d) A katasztrófa alatti kifizetések nem léphetik túl a fenti b) pontban meghatározott ismérv szerint megállapított, további károk megakadályozásához vagy enyhítéséhez szükséges szintet.
- e) Ahol a termelő ugyanabban az évben kapja a kifizetéseket e pont és a fenti 7. pont (jövedelem biztosítását és ezzel kapcsolatos biztonsági hálót célzó programok) szerint, úgy ezek összege nem érheti el a termelő teljes veszteségének 100 %-át.
9. *A termelőkre vonatkozó, mezőgazdasági termelésből történő kivonulást célzó programok keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésben részt vevő személyek nyugdíjazásának vagy nem mezőgazdasági tevékenységre való átállásuk könnyítését célzó programok részét képezik.
- b) A kifizetések feltételét az arra jogosultaknak a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésből való teljes és tartós kivonulása képezi.
10. *Erőforrás kivonási programok keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a földnek vagy más erőforrásoknak, beleértve az állatállományt, a piacon értékesíthető mezőgazdasági termelésből történő kivonását célzó programok részét képezik.
- b) A kifizetések feltételét a földnek a piacon értékesíthető termelésből legalább három évig történő kivonása, az állatállomány esetén annak levágása vagy tartós felszámolása képezi.
- c) A kifizetések feltételeként nem követelhető vagy szabható meg a föld vagy más erőforrás olyan alternatív használata, amely piacon értékesíthető mezőgazdasági termelést eredményez.
- d) A kifizetések nem kapcsolódhatnak a termelésben megmaradt föld és más erőforrás használatával megvalósuló termelés típusához vagy mennyiségéhez, illetve a választott termelésre vonatkozó belső vagy nemzetközi árakhoz.
11. *Beruházási segélyek keretében nyújtott, strukturális alkalmazkodást segítő támogatás*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot olyan, világosan meghatározott ismérvek alapján kell megállapítani, amelyek a termelői tevékenységnek az objektíven kimutatott szerkezeti hátrányokra válaszul történő pénzügyi és fizikai átszervezését célzó kormányzati programok részét képezik. Az ilyen kifizetésekre való jogosultság alapulhat a mezőgazdasági föld reprivatizálására irányuló, világosan meghatározott kormányzati programon is.
- b) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállomány egyedeit), kivéve, ha teljesül az alábbi e) ismérv.
- c) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi áron.
- d) A kifizetések csak akkora időtartamra adhatók, amekkora a kapcsolódó beruházások megvalósításához szükséges.
- e) A kifizetések feltételül nem követelhető vagy bármely más módon nem szabható meg az arra jogosult által termelendő mezőgazdasági termékek fajtája, kivéve egy adott termék termelésének megszüntetésére vonatkozó követelményt.
- f) A kifizetéseknek a szerkezeti hátrány kiegyenlítéséhez szükséges mennyiségre kell korlátozódniuk.
12. *Környezetvédelmi programok részét képező kifizetések*
- a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a környezet védelmét vagy megőrzését célzó és világosan meghatározott kormányzati program részeként kell megállapítani és a kormányprogramban szereplő speciális feltételek teljesítésétől kell függővé tenni, beleértve a termelési módszerekre vagy inputokra vonatkozó feltételeket.
- b) A kifizetések összegét a kormányzati program teljesítésével kapcsolatban felmerülő többletköltségekre vagy jövedelemkiesésre kell korlátozni.
13. *Regionális támogatási programok részét képező kifizetések*
- a) Az ilyenfajta kifizetésekre való jogosultságot a hátrányos helyzetű régiókban működő termelőkre kell korlátozni. Minden ilyen régiónak világosan kijelölt összefüggő földrajzi területet kell alkotnia, amely meghatározható gazdasági és közigazgatási identitással rendelkezik, és amely a törvény vagy más rendelkezés által világosan megjelölt, a régió nehézségeinek az átmeneti jellegén túlmutató körülményekből való származását mutató, semleges és objektív ismérvek alapján hátrányosnak minősül.

- b) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a termelő által a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelés típusán vagy mennyiségén (beleértve az állatállományt), eltekintve a termelés csökkentésére vonatkozó előírásoktól.
  - c) Az ilyenfajta kifizetések összege egyik évben sem kapcsolódhat vagy alapulhat a bázisidőszak utáni bármely évben választott termelésre vonatkozó hazai vagy nemzetközi árákon.
  - d) A kifizetéseknek csak az arra jogosult területek termelői, de az ilyen területeken belül, az összes termelő számára általános körben kell hozzáférhetőnek lenniük.
  - e) Ahol a kifizetések termelési tényezőkhöz kapcsolódnak, ott azokat, az érintett tényezőkre megállapított küszöbszint felett, csökkenő ütemben kell folyósítani.
  - f) A kifizetéseket az előírt területeken folyó mezőgazdasági termelés során keletkező többletköltségekre vagy jövedelemkiesésre kell korlátozni.
-

## 3. MELLÉKLET

**BELSŐ TÁMOGATÁS: AZ ÖSSZESÍTETT TÁMOGATOTTSÁGI MUTATÓ KISZÁMÍTÁSA**

1. A 6. cikk rendelkezéseinek függvényében az összesített támogatottsági mutatót (AMS) termékspecifikus alapon kell kiszámítani minden egyes olyan mezőgazdasági alaptermékre, amely piaci ártámogatásban, nem mentesített közvetlen kifizetésekben vagy bármely más, csökkentési kötelezettség alól nem mentesített támogatásban („más nem mentesített programok”) részesül. A nem termékspecifikus támogatásokat egy nem termékspecifikus, pénzfórmában kifejezett, AMS-ben kell összegezni.
2. Az 1. pont alatt szereplő támogatások tartalmazzák mind a költségvetési kiadásokat, mind azon bevételeket, amelyekről a kormányok vagy azok szervezetei lemondtak.
3. A központi és a helyi támogatásokat egyaránt számításba kell venni.
4. A termelők által fizetett specifikus mezőgazdasági befizetéseket vagy díjakat ki kell vonni az AMS-ből.
5. A belső támogatás csökkentési kötelezettségek végrehajtása során alkalmazandó bázisszintet a bázisidőszakra az alábbiakban felvázoltak szerint kiszámított AMS képezi.
6. Minden mezőgazdasági alaptermékre egy specifikus, pénzfórmában kifejezett, AMS-t kell megállapítani.
7. Az AMS-t az érintett termék értékesítési lánc kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani. A mezőgazdasági feldolgozók érdekében alkalmazott intézkedéseket olyan mértékben kell figyelembe venni, amennyire ezek a mezőgazdasági alaptermékek termelői számára előnnyel járnak.
8. Piaci ártámogatás: a piaci ártámogatást a rögzített külső referencia ár és az alkalmazott szabályozott ár közötti különbség és a szabályozott árra jogosult termelés mennyisége szorzatának alkalmazásával kell kiszámítani. Azon költségvetési kifizetéseket, amelyek ezen árkülönbséget fenntartását szolgálják, mint például a felvásárlási és raktározási költségek, az AMS-ben nem kell figyelembe venni.
9. A rögzített külső referencia árat, amelyet az 1986-1988 közötti időszak alapján kell meghatározni nettó exportőr országban rendszerint az érintett mezőgazdasági alaptermék átlagos bázisidőszaki f.o.b. egységára, nettó importőr országában az érintett mezőgazdasági alaptermék átlagos bázisidőszaki CIF egységára jelenti. A rögzített referencia ár minőségi különbségek esetén szükség szerint kiigazítható.
10. Csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetések: a csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetések, amelyek árkülönbözettől függenek, vagy a rögzített referencia ár és az alkalmazott szabályozott ár közötti különbözetnek és a szabályozott árra jogosult termelés mennyiségének szorzata alapján, vagy a költségvetési kiadások alkalmazásával számítandók ki.
11. A rögzített referencia árat az 1968-1988 közötti bázisidőszakot alapul véve kell megállapítani és rendszerint ez képezi a kifizetési mértékek meghatározásakor figyelembe veendő tényleges árat.
12. Azokat, a csökkentési kötelezettség alól nem mentesített közvetlen kifizetéseket, amelyek ártól eltérő tényezőkön alapulnak, a költségvetési kiadások alapján kell kiszámítani.
13. Egyéb csökkentési kötelezettség alá eső intézkedések, beleértve az input támogatásokat és olyan másfajta intézkedéseket, mint például a marketing költségeket csökkentő intézkedések: az ilyen intézkedések értékét a kormányzati költségvetési kiadások, vagy ahol a költségvetési kiadások teljes mértékben nem tükrözik az érintett támogatást, a támogatás kiszámításának alapját a támogatott termék vagy szolgáltatás ára, és a hasonló termékek vagy szolgáltatások reprezentatív piaci ára különbözetének a termék vagy szolgáltatás mennyiségével képzett szorzata adja.

## 4. MELLÉKLET

**BELSŐ TÁMOGATÁS: AZ EGYENÉRTÉKŰ TÁMOGATOTTSÁGI MUTATÓ KISZÁMÍTÁSA**

1. A 6. cikk rendelkezéseinek függvényében az egyenértékű támogatottsági mutatót minden olyan mezőgazdasági alaptermékre ki kell számítani, amelyeknél a 3. mellékletben értelmezett piaci ártámogatás fennáll, de ahol az AMS ezen alkotóelemének kiszámítása nem alkalmazható. Ezeknél a termékeknel a belső támogatás csökkentési kötelezettségek végrehajtásához szükséges bázisszintet egyrészt az alábbi 2. pontban értelmezett egyenértékű támogatottsági mutatóban kifejezett piaci ártámogatási összetevő, másrészt az alábbi 3. pont szerint kiszámított bármilyen, támogatás csökkentési kötelezettség alá eső közvetlen kifizetés vagy egyéb támogatás alkotja. Mind a nemzeti, mind a helyi támogatásokat figyelembe kell venni.
2. Az 1. pontban alkalmazott egyenértékű támogatottsági mutatót termékspecifikus alapon az értékesítési lánc kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani az összes olyan mezőgazdasági alaptermékre, amelyek a piaci ártámogatásban részesülnek, de az AMS piaci ártámogatás alkotóeleme nem számítható ki. Azokra a mezőgazdasági alaptermékekre a piaci ártámogatásra vonatkozó egyenértékű támogatottsági mutatót az alkalmazott szabályozott ár és a termelés ezen árra jogosult részének felhasználása alapján, vagy ahol ez nem alkalmazható, a termelői ár szintentartásához felhasznált költségvetési kiadások alapján kell kiszámítani.
3. Ahol a fenti 1. pont alá eső mezőgazdasági alaptermékek csökkentési kötelezettség alá eső közvetlen kifizetésben vagy csökkentési kötelezettség alá eső bármely más termékspecifikus támogatásban részesülnek, az egyenértékű támogatottsági mutató kiszámításához ezen intézkedések vonatkozásában a megfelelő AMS alkotóelemnél alkalmazott számítást kell alapul venni (amint ezt a 3. melléklet 10-13. pontjai részletezik).
4. Az egyenértékű támogatottsági mutatót a támogatás mennyisége vonatkozásában a mezőgazdasági alaptermék értékesítési láncának kezdőpontjához a lehető legközelebb kell kiszámítani. A mezőgazdasági feldolgozók érdekében alkalmazott intézkedéseket olyan mértékben kell figyelembe venni, amennyiben azok a mezőgazdasági alaptermékek termelői számára előnnyel járnak. A termelők által fizetett specifikus mezőgazdasági befizetésekkel vagy díjakkal megfelelő mértékben csökkenteni kell az egyenértékű támogatottsági mutatót.



## 5. MELLÉKLET

## KÜLÖNLEGES ELBÁNÁS A 4. CIKK (2) BEKEZDÉSE VONATKOZÁSÁBAN

## A. szakasz

1. A 4. cikk (2) bekezdése rendelkezései a WTO-egyezmény életbe lépésétől kezdődően nem alkalmazandók bármely olyan elsődleges mezőgazdasági termék és az abból megmunkált vagy készített termékek („kijelölt termékek”) esetében, melyekre az alábbi feltételek teljesülnek (a továbbiakban: „különleges elbánás”):
  - a) a kijelölt termékek importja alacsonyabb az 1986-1988-as bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 3 %-ánál („a bázisidőszak”);
  - b) a kijelölt termékek a bázisidőszak kezdete óta nem részesülnek exporttámogatásban;
  - c) az elsődleges mezőgazdasági termékekre hatékony termeléskorlátozó intézkedéseket alkalmaznak;
  - d) ezen termékek a Marrakesh-i Jegyzőkönyvhöz csatolt tagi engedményes lista I. részének 1. B) szakaszában az ST-5. melléklet jelzéssel vannak ellátva, mint olyan termékek, amelyek különleges elbánás alá esnek, tükrözve olyan nem kereskedelmi szempontokat, mint az élelmiszer-ellátás biztonsága és a környezet védelme; és
  - e) a kijelölt termékekre vonatkozó minimális piacrajutási lehetőségek, az érintett tag engedményes listája I. részének 1. B) szakaszában részletezettek szerint, a végrehajtási időszak első évének kezdetétől a bázisidőszak első fogyasztása 4 %-ának felelnek meg, majd ezt követően a végrehajtási időszak hátralévő részében évente a bázisidőszak megfelelő fogyasztásának 0,8 %-ával nőnek.
2. A végrehajtási időszak bármely évének kezdetén valamely tag, összhangban az alábbi 6. pont rendelkezéseivel, beszüntetheti a különleges elbánás alkalmazását a kijelölt termékek vonatkozásában. Ilyen esetben, az érintett tag fenntartja azokat a minimális piacrajutási lehetőségeket, amelyek az adott időpontra már megvalósultak és a minimális piacrajutási lehetőségeket évente a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 0,4 %-ával növeli a végrehajtási időszak hátralévő részében. Ezt követően a végrehajtási időszak utolsó évében ezen szabályból eredően elért minimális piacrajutási lehetőségek szintjét az érintett tag engedményes listájában fenntartja.
3. Arról a kérdésről folytatott bármiféle tárgyalásokat, hogy a végrehajtási időszak befejezése után legyen-e folytatása a fenti 1. pont szerinti különleges elbánásnak, a végrehajtási időszakon belül azon tárgyalások részeként kell befejezni, amelyeket e Megállapodás 20. cikke előír, figyelembe véve a nem kereskedelmi szempontokat.
4. Ha a 3. pontban jelzett tárgyalások megállapodáshoz vezetnek arról, hogy egy tag folytathatja a különleges elbánás alkalmazását, akkor ennek a tagnak, ezen tárgyalásokon meghatározottak szerint, további és elfogadható engedményeket kell tennie.
5. Ahol a különleges elbánás nem folytatandó a végrehajtási időszak végén, ott az érintett tag az alábbi 6. pont rendelkezéseit hajtja végre. Ilyen esetben a végrehajtási időszak befejezése után a kijelölt termékek minimális piacrajutási lehetőségeit a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztásának 8 %-án az érintett tag engedményes listájában fenn kell tartani.
6. A kijelölt termékekre fenntartott importtal szembeni azon határon alkalmazott kereskedelmi intézkedések, melyek különböznek a rendes vámoktól, e Megállapodás 4. cikke (2) bekezdése rendelkezései alá esnek annak az évnél a kezdetétől, amelyben a különleges elbánás alkalmazása megszűnik. Az ilyen termékekre rendes vámokat kell fenntartani, melyek lekötötté válnak az érintett tagok engedményes listájában, és amelyek annak az évnél a kezdetétől alkalmazandók, amelyben a különleges elbánás megszűnik, és olyan szinten, mintha a végrehajtási időszak alatt évenként azonos ütemezésben legalább 15 %-os csökkentés végrehajtására került volna sor. Ezeket a vámokat az idecsatolt függelék irányelve szerint számított vámegyenértékek alapján kell kiszámítani.

## B. szakasz

7. A 4. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szintén nem alkalmazandók a WTO-egyezmény hatálybalépésétől kezdődően azon elsődleges mezőgazdasági termék esetében, amely alapélelmiszert képez egy adott fejlődő ország tag hagyományos étrendjében, és amelyre vonatkozóan a fenti 1. pont a)-d) alpontjaiban részletezettek túl, amilyen mértékben azok az érintett termékekre érvényesek, az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az érintett termékekre vonatkozó minimális piacrajutási feltételek, az érintett fejlődő ország tag engedményes listája I. részének 1. B) szakaszában részletezettek szerint a végrehajtási időszak első évének kezdetétől az érintett termékek bázisidőszakbeli belső fogyasztása 1 %-ának felelnek meg, majd ezt követően évenkénti azonos ütemezésben a végrehajtási időszak ötödik évének kezdetére a bázisidőszak megfelelő belső fogyasztásának 2 %-áig fognak megfelelni. A végrehajtási időszak hatodik évének kezdetétől az érintett termékekre vonatkozó minimális piacrajutási lehetőségek a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztása 2 %-ának kell hogy megfeleljenek, amely azután évenkénti azonos ütemezésben nő a bázisidőszak megfelelő hazai fogyasztása 4 %-áig a 10. év kezdetére. Ezt követően, ezen szabályból a 10. évben adódó minimális piacrajutási lehetőségek szintjét az érintett fejlődő ország tag engedményes listájában fenn kell tartani.
- b) Az e Megállapodás alá tartozó más termékek esetén megfelelő piacrajutási lehetőség biztosítása történt meg.
8. Arról a kérdésről folytatott bármiféle tárgyalásokat, hogy a végrehajtási időszak kezdetét követően a 10. év vége után legyen-e folytatása a fenti 7. pont szerinti különleges elbánásnak, a végrehajtási időszak kezdetét követő 10. éven belül kell megkezdeni és befejezni.
9. Ha a 8. pontban említett tárgyalások megállapodásra vezetnek arról, hogy valamely tag folytathatja a különleges elbánás alkalmazását, akkor ez a tag ezen tárgyalásokon meghatározottak szerint további és elfogadható engedményeket tesz.
10. Ha a 7. pont szerinti különleges elbánás a végrehajtási időszak kezdetét követő 10. éven túl nem folytatható, az érintett termékekre rendes vámokat kell fenntartani, amelyeket a csatolt függelék irányelvei szerint számított vámegyenérték alapján kell kiszámítani, melyeket az érintett tag engedményes listájában lekötnek. Más vonatkozásban a 6. pontnak, a fejlődő ország tagok számára biztosított különleges és eltérő elbánás szerint módosított rendelkezései érvényesek.
-

Függelék az 5. melléklethez

**A vámegeyenték kiszámításának irányelvei az e melléklet 6. és 10. pontjában meghatározott specifikus célok érdekében**

1. A vámegeyenték kiszámítása során, függetlenül attól, hogy az érték szerinti, vagy specifikus formát ölt, a külső árak és a belső árak tényleges különbözetéből kell átlátható módon kiindulni. A használt adatoknál az 1986-1988 közötti időszakot kell alapul venni. A vámegeyentékeket
  - a) elsősorban a HR négyjegyű szintjén kell megállapítani;
  - b) ahol helyénvaló, ott a HR hatjegyű vagy részletesebb szintjén kell meghatározni;
  - c) a megmunkált vagy feldolgozott termékekre úgy kell megállapítani, hogy az elsődleges mezőgazdasági termék(ek) vámegeyentékét meg kell szorozni a megmunkált vagy feldolgozott termékeken belül az elsődleges mezőgazdasági termékek értékbeli és/vagy fizikai arányával, ahogy az helyénvaló, és szükség szerint figyelembe kell venni az iparág védelme számára biztosított további elemeket.
2. A külső árakat rendszerint az importáló ország tényleges átlag CIF egységárai képezik. Ahol az átlag CIF egységárak nem állnak rendelkezésre vagy nem megfelelőek, a külső ár:
  - a) egy közeli ország megfelelő átlag CIF egységára; vagy
  - b) a megfelelő fő exportőr(ök) átlag f.o.b. exportárai alapján született becslés, kiigazítva az importáló ország biztosítási, a fuvar és más lényeges költségeire vonatkozó becslések hozzáadásával.
3. A külső árakat rendszerint hazai valutára, az azonos időszakra eső éves átlag piaci átváltási árfolyamot felhasználva, kell átváltani.
4. A belső ár rendszerint a hazai piac reprezentatív nagykereskedelmi ára vagy ennek becsült értéke, ahol megfelelő adat nem áll rendelkezésre.
5. A kiinduló vámegeyentékek, szükség szerint, kiigazíthatóak, hogy megfelelő együtttható felhasználásával figyelembe vegyék a minőségi vagy a választékbeli különbségeket.
6. Ahol a vámegeyenték e módszer alapján negatív lesz vagy a jelenleg lekötött vámtételnél alacsonyabb, a kiinduló vámegeyenték megállapítható a jelenleg lekötött vámtételen vagy a termékre vonatkozó nemzeti ajánlat alapján.
7. Ahol a vámegeyenték azon szintjéhez képest, amit az előző iránymutatások eredményeztek volna, kiigazítás történt, kérés esetén az érintett tagnak teljes körű konzultációs lehetőséget kell biztosítani megfelelő megoldások elérése érdekében.